

**ELEVKÅRER
GÖR SKOLAN
BÄTTRE**

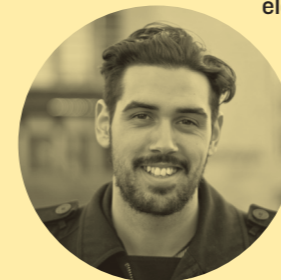
ELEVKÅRER GÖR SKOLAN BÄTTRE

I alla delar av samhället finns det någon som försöker påverka de beslut som fattas. Fackförbund, branschorganisationer, pr-byråer, lobbyister, studentkårer, intresseorganisationer, tankesmedjor och alla andra tänkbara aktörer som sysslar med påverkansarbete har en lång tradition av att påverka och försöka förbättra för sina uppdragsgivare. I skolans värld finns det också en uppsjö av organisationer, företag, myndigheter och politiker som vill påverka vad som händer i klassrum och korridorer.

Allt för länge har det däremot saknats ordentliga organisationer för elever, genom vilka elever kan påverka med sina egna intressen som utgångspunkt. Detta har varit vår stora fråga under många år: att hjälpa elever som vill gå samman och påverka. Vi tycker inte att elevers påverkansarbete ska bedrivas genom särskilda strukturer som bara finns inom skolans värld. Vi vill att det ska finnas elevkårer på alla skolor, elevkårer som är frikopplade från skolans struktur och inte leds eller upprätthålls av rektorn. Eleverna som väljer att bli medlemmar är elevkårernas uppdragsgivare och det är deras intressen som företräds mot skolledning och politiker.

Om elever inte har organisationer där de kan forma sina egna åsikter om skolan finns det en risk att någon annan tar sig rätten att definiera vad elever tänker, både i skolan och i den breda samhällsdebatten. Först nu tror vi att detta kan förändras. Idag går mer än en tredjedel av alla svenska gymnasieelever i en skola där det finns en elevkår. När elever nu organiserar sig på samma sätt som övriga medborgare slipper lärare, rektorer, tjänstemän och politiker spekulera om vad elever tycker och vill – istället får de en riktig motpart att förhandla med.

Till den här rapporten har vi bitt elva elevkårsordföranden att skriva om sina erfarenheter av påverkansarbete och om vilka frågor som är viktigast för deras medlemmar. Vi ville visa hur de resonerar och vad elevkårerna gör för att påverka skolan. Skribenterna i rapporten kommer från många olika typer av elevkårer. En del är stora, andra är små, några har en lång tradition av påverkansarbete medan andra precis har börjat. De representerar en bredd i både geografi, skoltyper och huvudmannaskap. Tanken är att texterna tillsammans ska ge en intressant inblick i elevkårernas vardag.

SAMIR EL-SABINI

ORDFÖRANDE FÖR SVERIGES ELEVRÅDS CENTRALORGANISATION - SECO

NÄR SKOLAN SKAPAR STRESS

SÄG:s elevkår har jobbat med att påverka och utvärdera ett schemalägningsprojekt på Sundstaga-gymnasiet, som påbörjades 2009 då man ville effektivisera tidsanvändningen på skolan. Projektet går ut på att läsåret delas upp i fyra perioder och att eleverna koncentrationsläser några ämnen i taget. Nuförtiden läser man en 100 poängs kurs på en termin istället för att kursen tar hela läsåret. Syftet är att eleverna ska kunna fokusera på några få ämnen i taget. Det är politikerna i kommunen som har beslutat att projektet ska genomföras, men det har varit upp till skolledningen att bestämma hur.

Under det första året var det många som gillade det nya systemet. I min klass var det bara ett ämne som det inte fungerade för och från de andra klasserna kom lite kritik om dålig fördelning av arbetsbördan över året och att lärarna inte kunde planera ordentligt i det nya systemet, men i övrigt var det bra. Under projektets andra år började ledningen emellertid ändra i upplägget och lektionspassen blev längre, uppemot 2,5 till 3 timmar. Motivet var att det skulle göra eleverna mer förberedda på studier efter gymnasiet. Tanken var god, men problemet var att varken elever eller lärare var vana vid så långa lektioner.

Många elever började ifrågasätta det nya systemet och ämnet togs upp på klassråden runt om på Sundsta, och sedan på ett programråd. Det visade sig att samtliga klasser i tvåan och trean var emot de långa lektionerna. Ändå förnekade rektorn att det fanns problem. ”Vi har bestämt att det ska vara så här och då kommer det vara så” var inställningen från skolledningens sida. Vi argumenterade länge för vår sak men kom inte fram till någon samsyn. Rektorn hänvisade också till en utvärdering som gjorts efter första året, som vi inte fick ta del av trots att vi bad om det.

Problemet med de långa lektionspassen låg till viss del hos lärarna. De var inte vana vid att hålla så långa pass och visste inte hur de skulle gå till väga efter att drygt en timme hade gått. Men det är inte heller rimligt med så långa lektioner för elevernas arbetsmiljö. Man blir trött och kan inte koncentrera sig när man jobbat så länge. Konsekvensen blir att mycket tid går till spillo.

För att skolledningens syfte skulle ha uppfyllts tror jag att man hade behövt haft någon form av utbildning för eleverna, något om studieteknik och hur man kan hantera stress. Att komma från högstadiet till ett studieförberedande program på gymnasiet är inte alltid helt lätt. Klimatet, lärarna, studietekniken och tiderna är nya. Om man inte får hjälp att klara av allting blir man bara mer stressad och mår dåligt. Flera elever på skolan tycker att deras skolprestationer har blivit lidande av detta.

Det här exemplet tycker jag visar hur viktigt det är med påverkan. Elever måste få sin röst hörd i skolan, då blir det också bäst resultat. Det är också där elevkåren kommer in i bilden. Vi måste värna om vår rätt att påverka i skolan. Jag har genom mina år av elevkårsarbete märkt att elevkåren har ett inflytande och en särskild kraft hos ledningen. De är inte fullt samarbetsvilliga hela tiden, men lyssnar ändå mer på elevkåren än på den

enskilde eleven. Även rektorer som inte alltid är samarbetsvilliga är ändå ”rädda” för att få elevkåren i mot sig. De vet att elevkåren har stöd hos elever och det gör att vi får kraft i våra ord. Det som är mest skrämmande för alla skolledningar är att få kritik, speciellt i media och framför allt om det är elevkåren som ger den kritiken. Därför kan elevkåren påverka mycket bara genom att ta ställning.

Ibland förstår jag mig inte på hur rektorer och lärare kan stå fast vid vissa beslut som uppenbarligen inte fungerar för eleverna. Visst, vissa beslut måste tas och mycket styrs av ekonomi, men det är ju elevernas utbildning som ska bli så bra som möjligt och då måste de också lyssna på oss elever och ge oss rätt att påverka vår skolgång. Ger inte skolan den rätten till oss måste vi ta den själva för att värna om vår skolgång. Vi måste organisera oss och kämpa för att göra våra elevkårer ännu starkare än vad de redan är. Vi måste hjälpas åt på lokal nivå för att stå mot politiska beslut och hävda rätten att påverka.

LUDVIG ANDERSSON
ORDFÖRANDE FÖR SÄG:S ELEVKÅR I KARLSTAD

ELEVKÅRENS NAMN: SÄG:S ELEVKÅR
BILDADES: 2009
MEDLEMSANTAL: CIRKA 800 MEDLEMMAR
MEDLEMSAVGIFT: 0 KRONOR. MEN MAN KAN KÖPA ETT PREMIUMKORT FÖR 30 KR MED RABATTER OCH BILLIGARE INTRÄDE TILL VÅRA FESTER.
OMSÄTTNING: 230 000 KR
SYFTE: ATT SKAPA EN MER GIVANDE SKOLGÅNG
TRADITIONER: SPEX, JULKALENDER, NATTINNEBANDY, POÅNGJAKT
LEDORD: SÄG STÅR NÄR ANDRA FALLER.

SÅ FÅR VI BÄTTRE LÄRARE

Lärsituationen på Växjö Katedralskola är speciell. Vi har flera lektorer, bland annat Sveriges bästa historielärare, Olle Larsson. Vi har många lärare som är väldigt omtäckta och kunniga i sitt område, men också lärare som är mindre duktiga och mindre omtäckta, som på alla skolor. En stor majoritet av våra lärare är runt 60 år och har tappat lite av sin pedagogiska förmåga och är inte heller direkt uppdaterade i läroplaner, skollagar eller dagens teknik. Detta leder allt som oftast till olika problem, som diskussioner om betyg, lärosätt och pedagogik. Exempelvis finns det en lärare som helt enkelt tycker att buddhism och hinduism varken är viktiga eller stora religioner, medan kristendomen ska studeras i en hel termin. Till sist har vi rötäggen. De som snackar massa skit, saker som en lärare borde kunna bli utsparkade för. Lärare som ständigt gör anspelningar på sex, och i allmänhet är väldigt sliskiga.

När frågan om hur man ska handskas med lärare kommer upp konstaterar man alltid väldigt snabbt att det enda man kan göra är att gå till en rektor och klaga. Då får läraren sig en uppsträckning och sköter sig i en vecka eller två tills läraren fallit tillbaka till gamla vanor. Man kan helt klart välja att gå vidare med det om man blir kränkt på något sätt, men då blir det en lång process med samtal med lärare, rektorer, kuratorer och så vidare. Många väljer att inte gå den vägen förrän det blir grovt på riktigt.

Att få en lärare avskedad är ingen lätt uppgift. Helt klart måste man ha anställningstrygghet som lärare, men det är vi, eleverna, som är arbetskamrater med läraren. Läraren ska vara som en förman, och om en förman inte sköter sina uppgifter byter man ut honom eller henne. Det fungerar inte så i vår värld. Mitt hopp är att en elevkår kan sätta sig ner med rektor och lärare, med stöd av skolans elever, och faktiskt ha något att komma med. När man för 1 250 elevers talan mot en lärare blir det svårt för lärare och rektorer att förneka att det finns ett problem. Det är vad påverkansarbete handlar om. Att kunna vara med att ta viktiga beslut. Att ha en vågmästarroll på skolan.

ELEVKÅRENS NAMN: ELEVKÅREN VID VÄXJÖ KATEDRALSKOLA
BILDADES: 2010
MEDLEMSANTAL: 741 MEDLEMMAR
MEDLEMSAVGIFT: 0 KRONOR
BÄSTA VERKSAMHET: RUGBYMATCH MOT EN NÄRBE-LÄGEN SKOLA.
OMSÄTTNING: 30 000 KRONOR
TRADITIONER: RUGBYMATCH MOT DEN NÄRBE-LAGDA SKOLAN SAMT UTFRÅGNING AV CHEFSREKTORN.
LEDORD: IT'S ALL HAPPENING!
VISON: EN BRED VERKSAMHET, MED FÖRSÄLJNING AV SKOLPRODUKTER, ANORDNANDE AV EVENEMANG, SAMT ETT INFLYTELSE-RIKT PÅVERKANSARBETE.

Under året har vi haft en omröstning av favoritlärare på Katedral. En väldigt trevlig omröstning! Visst, många röstade mer än en gång, valdeltagandet var inte jättehögt, men faktumet att folk röstar mer än en gång tyder på att man bryr sig. Läraren som vann fick sedan ett pris. I år var priset en tröja med trycket ”Katedrals favoritlärare”. Väldigt simpelt. Men tänk om denna omröstning utvecklades till att bli ett event som lärare verkligen vill vinna! Säg att priset blir någon form av förmån eller en resa på något sätt. Det borde ju sätta lite griller i huvudet på lärarna. Det kanske får dem att kämpa lite mer för att leda bra och intressanta lektioner och bli en favorit bland eleverna. Och alla behöver väl lite uppmuntran ibland, även lärare. De är trots allt människor! Vision är att priset ska växa och bli något att stoltsera med, att fightas om. Kort och gott, lärarna ska kriga om elevernas gunst!

RÄTTVISA BETYG

I dagsläget kan elever inte överklaga betyg och det tycker jag är underligt. Precis som att alla på universitet har rätt till omprövning av kurser och att alla andra viktigare myndighetsbeslut går att överklaga borde elever ha samma rätt gällande betyg. Även om vi idag inte har någon lagstiftning på den punkten finns det andra vägar att gå för att få det betyg som man tycker sig förtjäna. Själv har jag hittat ett sätt att gå tillväga som fungerat för mig och som jag hänvisat andra till.

När jag gick i årskurs ett läste jag Idrott och Hälsa A. Om jag ska vara ärlig var jag inte någon höjdare på idrott, men jag gjorde mitt allra yttersta på varje lektion för att få ett MVG. I mitten av kursen hade jag betyg-snack med min lärare som sa att jag låg mellan VG/ MVG, men om jag fortsatte på samma sätt som jag gjort hittills borde jag kunna nå det högre betyget. Under resten av kursen presterade jag mitt allra bästa, men när det blev dags för slutbetyg tvekade han. För mig var det givet att få jag skulle få ett MVG, men läraren delade inte min åsikt utan tyckte att det lutade mer åt VG.

För att kunna argumentera mot min lärare beslutade jag mig för att spela efter hans regler. Jag skrev ut kursmål och betygskriterier och använde sedan dessa som referens när jag argumenterade för min sak. Punkt för punkt prickade vi av kriterier efter kriterier och när vi närmade oss slutet av listan närmade vi oss också slutet av diskussionen kring mitt betyg. Det var uppenbart att jag förtjänade det högsta betyget, vilket sedan också blev mitt slutbetyg. Min kamp tycker jag är ett tydligt exempel på att det går att få det betyg som man anser sig förtjäna. Men om jag kunde få mitt betyg ändrat utan att det enligt lag gick att överklaga betyg, varför behöver vi då en sådan lag?

Bara för att jag vågade ta mig an kampen om mitt betyg betyder inte det att alla gör det, eller att det faktiskt gör en skillnad varje gång. Å ena sidan tror jag det är ganska vanligt att elever inte få det betyg som man anser sig förtjäna och det är verkligen dåligt att en lärares felbedömning ska sätta stopp för elevers framtidsdrömmar.

Å andra sidan tror jag att ett problem kommer uppstå om lagen att överklaga betyg träder i kraft. Elevers pålitlighet kan komma att ifrågasättas. Som sagt är missnöje med betyg inte ovanligt och risken för att många kommer vilja överklaga sina betyg är stor. Elevers trovärdighet kommer att sjunka om de som inte är ärliga mot sig själva och egentligen inte förtjänar ett högre betyg försöker överklaga. Jag tror det kan bli vanligt eftersom missnöjet med betygssättningen ofta hänger ihop med att man är missnöjd med själva undervisningen. Om en lärare inte ger eleverna möjlighet att utveckla sina kunskaper är det svårt att få ett högt betyg. Lärarens bedömning av elevens kunskaper kan vara rätt samtidigt som eleven är missnöjd med sitt betyg då denne vet att han eller hon kan prestera bättre, men inte getts möjlighet att utvecklas.

Att elever som känner sig missbedömda ska få chans till återupprättelse är för mig en självklarhet. Precis som andra medborgare har rätten till att överklaga beslut borde även elever få göra det. Idag är betyg ett av de få myndighetsbeslut som inte går att överklaga vilket är helt absurd. Varför ska elevers rättigheter i skolan särskiljas från andra medborgares? Hur lagstiftningen än blir kommer Folkungaskolans Fria Elevkår fortsätta jobba med att hjälpa elever som med goda skäl kan hävda att de blivit orättvist behandlade. Vi kommer att hjälpa dem att läsa på kursmål och betygskriterier så att lärarna inte har ensamrätt på att tyda styrdokumentet.

SOFIA JANNATI

ORDFÖRANDE FÖR FOLKUNGASKOLANS FRIA ELEVKÅR I LINKÖPING

TA MAKTEN ÖVER MATEN

Många som går på vår skola är idrotts elever, vilket betyder att de behöver mycket näring för att orka hela dagen och samtidigt prestera på träningen. Det gick till och med så långt att vi hade elever, med extra idrott på schemat, som hade svårt att hålla sig vakna på lektionerna. I flera år försökte vi påverka genom de strukturer som skolan satt upp. Vi försökte att gå genom matrådet, vi kontaktade vår kostchef med mera, men budskapet verkade inte gå fram. Olika klasser försökte ta saken i egna händer och lämnade in motioner till kommunpolitikerna med inget hände då heller. Vi började få slut på idéer som höll sig inom ramen för konventionellt påverkansarbete, så tillsammans med högstadieskolan i kommunen bestämde vi oss för att arrangera en demonstration.

Vi gjorde alla möjliga och tänkbara förberedelser man ska inför en demonstration. Vi ringde självklart till media och sökte tillstånd att demonstrera hos polisen. Demonstrationen blev succé, nästan 1 000 elever demonstrerade med plakat med våra krav på bättre skolmat. Lokaltidningen och radion rapporterade om demonstrationen och eftersom Olofström är ett ganska litet samhälle var det många som uppmärksammade den. Demonstrationen höjde inte bara elevernas självförtroende, den gjorde också susen med skolledningen. Nu kunde inte kostchefen titta åt ett annat håll. Vi fick igenom några av våra matförslag, och maten har blivit mycket bättre sedan dess. Det finns fortfarande saker att ändra på och det jobbar vi vidare med. Men nu är eleverna på skolan piggare och fler äter i skolan.

Erfarenheten av vår aktion är att man kan få igenom en förändring som initierats av eleverna så länge man inte ger upp. Jag tror att fler elevkårer skulle kunna göra som vi. Det behöver inte vara så svårt att ta reda på vad eleverna tycker. I vårt fall vill eleverna ha en trivsamt skola med möjlighet att utveckla och påverka sin utbildning. Vad gäller skolmaten vill man ha riktig mjölk istället för lättmjölk, möjlighet att krydda mer och en trivsamt miljö i matsalen. Vi vet att vi har våra medlemmar med oss när vi driver frågor och vi har regelbunden kontakt med politikerna i kommunen. Vi samarbetar med närliggande skolor och försöker komma med lämpliga och kreativa lösningar till problem på skolan. Och ju fler vi är desto lättare blir det att göra sig hörd. Ensamt är inte starkt, tillsammans är det enklare att påverka.

ANGELICA SEKOBON

ORDFÖRANDE FÖR ELEVKÅREN NORDENBERGSSKOLAN I

OLOFSTRÖM

ELEVKÅRENS NAMN: ELEVKÅREN VID VÄXJÖ KATEDRALSKOLA

BILDADES: 2010

MEDLEMSANTAL: 741 MEDLEMMAR

MEDLEMSAVGIFT: 0 KRONOR

BÄSTA VERKSAMHET: RUGBYMATCH MOT EN NÄRBELEGEN SKOLA.

OMSÄTTNING: 30 000 KRONOR

SYFTE: ATT GE ELEVERNA EN MER GIVANDE SKOLTID

TRADITIONER: RUGBYMATCH MOT DEN NÄRBELEAGDA SKOLAN SAMT UTFRÅGNING AV CHEFSREKTORN.

LEDORD: IT'S ALL HAPPENING!

VISION: EN BRED VERKSAMHET, MED FÖRSÄLJNING AV SKOLPRODUKTER, ANORDNANDE AV EVENEMANG, SAMT ETT INFLYTELSERIKT PÅVERKANSARBETE.

ELEVKÅRENS NAMN: ELEVKÅREN NORDENBERGSSKOLAN

BILDADES: 2010

MEDLEMSANTAL: OKLART

MEDLEMSAVGIFT: 0 KRONOR

BÄSTA VERKSAMHET: HALLOWEEN-MASKERADEN

OMSÄTTNING: INGET ÄNNU

SYFTE: SE TILL ATT ELEVERNA PÅ SKOLAN FÅR UT DET MESTA UR SIN SKOLGÅNG, OCH HAR EN HÄRLIG

TID ATT SE TILLBAKA PÅ.

VISION: ATT ALLA SOM VILL KAN PÅVERKA SIN SKOLGÅNG.

LÄRARYRKET ÄR ETT LEDARYRKE

Lärarrollen handlar mycket om att leda projekt och jobba tillsammans med elever, enskilt och i grupp, så att de uppfyller kunskapsmålen. En av de viktigaste egenskaper för en bra lärare är därför att vara en bra ledare. Tyvärr brister många lärare på den punkten.

Ett vanligt klagomål bland elever idag är att lärarna är ointresserade av sitt eget ämne, stressiga och i många fall tråkiga. Detta är inte direkt ett bra betyg för lärarna, men jag tror att det i mångt och mycket är ett ledarskapsproblem. En god ledare bortser inte från vikten av att fånga upp signaler från eleverna och lägger mycket tid på att vara positiva och entusiasmerande. Det gäller för läraren att se individen och få eleven att vilja, läraren ska också följa upp elevens utveckling, ge feedback och coacha eleven genom kursen så att han eller hon når sina mål. Alla dessa kvaliteter och egenskaper är lika viktiga för alla ledare i vårt samhälle oavsett om man nu är chef, idrottstränare, elevkårsordförande eller lärare.

Den erfarenhet jag haft av lärare genom alla mina år i skolan är att det i allmänhet finns två olika typer av ledarskapsproblem. Den första typen handlar om att man inte kan leda en klass. Det är lärare som ger otydliga budskap, inte förklarar syftet med uppgifterna han eller hon delar ut. Det brukar också visa sig som dålig retorik och en okunskap om hur man ger feedback. Just frågan om feedback tycker jag är extra viktig. Av någon anledning finns det alltid lärare som nästan uteslutande tar upp de dåliga sakerna och aldrig ger beröm eller konstruktiva tips på hur man kan göra i framtiden. Det är verkligen useft ledarskap.

Den andra typen av ledarskapsproblem handlar om lärare som missbrukar sin maktposition. Det har såklart blivit ovanligare med åren eftersom vi har fått ett mer demokratiskt samhälle, men jag tror att dagens maktmissbruk inom läraryrket finns kvar, det har bara har bytt form från hur det såg ut förr i tiden. Maktmissbrukare i den gamla skolan slog elever som de ansåg misskötte sig. Idag tror jag att lärare använder betygsättningen som sitt nya vapen. Jag säger inte att sådana här fall är särskilt vanliga, men jag vet att det finns lärare som hotar med att ge elever lägre betyg för att få sin vilja igenom.

Båda typerna av problem beror på bristande kunskap om hur man är en bra ledare. Jag vill påpeka att detta inte är ett generellt problem, det finns såklart goda ledare i skolan också. Men även om långt ifrån alla lärare är dåliga ledare måste man ställa sig frågan om det inte finns ett systemfel någonstans, hur kan de dåliga ledarna fortsätta att undervisa utan förbättring? Jag tror det beror på att många inte ser läraryrket som ett ledaryrke.

I nästan alla andra ledar- och chefsyrken testas dina ledarskapskunskaper hela tiden och det finns oftast ett fokus på hur ledaren fungerar med gruppen och hur bra han eller hon är med människor. Jag är tyvärr inte helt insatt i hur det går till när man gått ut lärarhögskolan, men jag är ganska säker på att arbetsgivaren inte ställer

några skyhöga krav på att läraren ska visa prov på goda ledarskapskunskaper innan de får ett jobb. Dessutom är det ju uppenbart att lärarnas ledarskap inte utvärderas särskilt ofta.

Det är just det vi måste ändra på. Vi måste tillsammans se till att lärarhögskolan ökar sin fokus på ledarskap och att kraven på detta skärps från rektorerna. Det är en lång process och det tar lång tid innan man skulle se resultat. Men innan vi är där skulle elevkåren kunna göra skillnad redan idag. Vi kan till exempel hyra in föreläsare som kan fortbilda lärarna i chefskap och ledarskap. Jag tror att det hade uppskattats av hela skolan och medlemmarna i elevkåren hade förmodligen blivit mer nöjda med sina lärare och det är ju det som är elevkårens syfte, att göra det bättre för sina medlemmar. Vem ska då betala för att fortbilda lärarna? Det kan lätt bli dyrt med några duktiga föreläsare, men om vi framför elevkårens missnöje till rektorn så är det inte omöjligt att skolledningen hjälper till att sponsra något slags föreläsningssdag, temadag eller konferens för lärarna på skolan.

TIM GUSTAFSSON

ORDFÖRANDE FÖR HVITFELDTSKAS ELEVKÅR I GÖTEBORG

ELEVKÅRENS NAMN: HVITFELDTSKAS ELEVKÅR

BILDADES: ELEVKÅR SEDAN 2008

MEDLEMSANTAL: 575 MEDLEMMAR

MEDLEMSAVGIFT: 20 KRONOR

BÄSTA VERKSAMHET: SLAGET OM INNERSTAN

OMSÄTTNING: 50 000 KR

SYFTE: ATT GE ELEVERNA PÅ SKOLAN EN MER GIVANDE SKOLGÅNG

TRADITIONER: INSPARKSDAGAR FÖR ETTORNA OCH SLAGET OM

INNERSTAN

LEDORD: STOLTHET OCH SKOLANDA

VISION: ATT SOM MEDLEM SKA FÅ UT SÅ MYCKET SOM MÖJLIGT AV SIN SKOLGÅNG

LAGOM ÄR BÄST

Vad är en skolklass? Kort och gott kan man säga att en skolklass är den konstellation som huvuddelen av skolundervisningen bedrivs i, och den elevgrupp som man tillbringar mest tid med i skolan.

Hur stora klasserna ska vara har länge debatterats. Buden har varit många, allt från 10 till 40 elever. Undersökningar visar dock att de allra flesta, om man frågar eleverna (det är ju trots allt de som utgör skolklasserna) föredrar klasser med storlekar om max 20 stycken elever (enligt SECO:s rapport ”Finns det mer än kunskap i skolan?”).

Vid en första anblick är det lätt hänt att man inte tror att det är någon större skillnad mellan klasser om 20 elever och klasser om 30 elever, som är det vanligaste idag. Men faktum är att en elev i en klass med 20 elever under en 60-minuters lektion får i snitt tre minuter med läraren istället för två ynka minuter som en elev i en klass med 30 elever skulle få. Det är en minut, men det är ändå en minut varje lektion.

Anledningen till att vi är i skolan är trots allt att vi ska lära oss, utbilda oss, inte bara vara där för att sitta av tid. Vi vet att vi i många fall behöver få svar på frågor och få vägledning från läraren och då är det viktigt att läraren har tid för alla elever. Det säger sig självt att ju färre elever som ingår i klassen desto mer tid får varje elev med sin lärare. Det samma gäller annan skolpersonal, som inte heller ska vara överbelastad utan i största möjliga mån ha tid för alla elever som känner att de vill dra nytta av den kunniga personalen. Det kan vara allt från studie- och yrkesvägledare och kuratorer till speciallärare och skolsystrar.

Vidare är det i de flesta fall så att en mindre grupp bidrar till lugn och stabilitet för bästa möjliga arbetsmiljö, något som kan vara minst sagt svåråtkomligt i en större grupp. Samtidigt ska vi komma ihåg att gruppen inte får vara för liten heller. I en klass ska man ha möjligheten att dra nytta av varandra samtidigt som man ska kunna hålla givande diskussioner.

ELEVKÅRENS NAMN: SANDVIKENS ELEVKÅR

BILDADES: 2010

MEDLEMSANTAL: 220 MEDLEMMAR

MEDLEMSAVGIFT: 20 KRONOR

BÄSTA VERKSAMHET: UPPTAKT – EN TEMADAG OM ELEVKÅREN

OMSÄTTNING: CIRKA 300 000 KRONOR

SYFTE: ATT FRÄMJA BESSEMERSKOLANS ELEVERS INTRESSEN

TRADITIONER: VI JOBBAR PÅ DET

LEDORD: TILLSAMMANS ÄR VI STARKA

VISION: ATT VARA DEN STÖRSTA ELEVKÅREN I REGIONEN

En annan sak vad gäller storleken på skolklasser är att alla ska få plats, komma till tals och ha sin arbetsyta. Ett exempel från vår skola var en klass som var så stor att stolar och bord inte längre räckte till i klassrummet. Då uppstår ett minst sagt tydligt dilemma. Men hur löste man då detta? Man ställde in fler stolar och bord. Alla kunde nu sitta, men arbetsytan och hela klimatet förbättrades naturligtvis inte, och det var fortfarande en klass där läraren inte hade speciellt många sekunder för varje elev.

Det är väldigt viktigt att ha en dialog om detta, för att förebygga att skolklasser blir för stora. I första hand borde det gå att föra en dialog med respektive rektor, för att eventuellt minska de befintliga skolklasserna som är för stora och se till att framtida skolklasser blir lagom stora. Det är trots allt vi elever som drabbas av en osund miljö. Naturligtvis finns undantag och om alla elever i en stor skolklass känner sig sedda, får komma till tals och får den tid de behöver med läraren så finns inget problem. Men som undersökningarna visar föredrar ändå de allra flesta eleverna klasser med lagom storlek.

Elevkåren kommer att fortsätta föra denna diskussion med rektorn och med våra medlemmar och om det inte ger resultat kommer vi ta ärendet vidare. Alla kommuner ska ha en politisk nämnd som behandlar skolfrågor i kommunen och om rektorn inget gör så är de förhoppningsvis mer benägna att lyssna på elevernas åsikter om hur stor en skolklass bör vara.

HERMAN ANDERSSON

ORDFÖRANDE FÖR SANDVIKENS ELEVKÅR I SANDVIKEN

RIMLIGA KRAV PÅ EN MODERN SKOLMILJÖ

Vi går i en skola där tanken är att alla uppgifter man lämnar in ska vara skrivna på datorn och att all information man använt ska vara spårbar på internet. Vi är många som tycker att detta är en bra tanke, men i praktiken fungerar det inte riktigt. Alla arbeten ska nämligen vara inne samma datum och eftersom vi, cirka 500 studenter, ska dela på en stationär dator på fyra personer blir det såklart problem, och det skapar stor frustration bland många i skolan. Ännu värre blir det när inte alla datorer är igång. Det trådlösa nätverket fungerar inte heller som det ska, så det går inte att ta med sig sin egen dator till skolan.

Men det är inte bara att det saknas fungerande teknik, skolledningen har också en ganska konstig syn på hur studenterna får använda datorerna. Enligt ledningen fanns det problem med hur datorerna användes och för att lösa problemet spärrades Facebook. Jag vill tillägga att Vittra är en skola med en universitetsförberedande profil och det går att ifrågasätta om spärrningen av Facebook är något som går i linje med att lära sig ta eget ansvar för sina egna studier. Det handlar såklart om inställningen till att arbeta och problem av denna typ löses inte med att blockera en sida. Det måste man angripa genom att få studenterna motiverade till att faktiskt göra sina uppgifter istället för att sitta på Facebook.

Likt många andra skolor en sida som ska kunna nås hemifrån där man kan hitta alla uppgifter som ges av lärarna – en bra idé men som tyvärr inte heller fungerar med dagens inställning till teknik. Det går inte alltid att logga in på sidan och den uppdateras sällan. Vi vill se en digitaliserad skola där tekniken utnyttjas ordentligt. Skolan borde kunna använda tekniken mycket mer effektivt än idag och vara mer positiva till att digitalisera skolan och inte stanna kvar i den 1800-tals skola vi går i idag. Det finns ingen annan arbetsplats där man inte har ett fungerade internet eller ett fungerande mejlsystem. Vi borde försöka ändra synen på vad en skola är. Det är en arbetsplats inte ett dagis.

Ett annat problem rör läromedel. I vår skola har vi inga böcker. Det är såklart väldigt nytänkande och meningen är att vi ska hitta information till våra uppsatser genom andra källor än böcker. Istället för böcker får vi tjocka pappershäften med alla texter som vi måste läsa uppkopierade. Inte miljövänligt eller ens särskilt behändigt. Det kanske hade varit bättre att ha böcker, i alla fall om man tänker ur ett miljövänligt perspektiv. Ur ett ekonomiskt perspektiv kanske böcker är dyrare och eftersom läraren väljer ut vissa texter som han eller hon tycker passar så kan det vara så att vi hade behövt flera olika böcker. Det hade varit bättre om allt material vi skulle läsa fanns tillgängligt på Internet och jag vet att detta är något som efterfrågas. Men då krävs det att skolan har en plattform är uppdaterad med rätt information hela tiden, något som tar mycket tid för lärarna.

Man tänker inte alltid på det, men de fysiska miljöerna som finns i skolan är viktiga. Elevernas viktigaste rum är klassrummen. Enligt mig ska de vara en inspirationsplats.

Inget mörkt rum med bänkar vända mot en tavla, utan ljusa rum som är lätta att ändra och möblera om efter de behov olika grupper har. Rum där man vill vara kreativ och där man trivs och vill vistas. Detta borde arkitekterna som ritat skolbyggnaderna tänka på. Tyvärr verkar de inte ha tänkt så förr i tiden och man bygger inte om särskilt många skolor. De gamla skolor som finns idag, med traditionella klassrum, kommer att finnas kvar ett bra tag till.

Rimligen vill alla skolor ha motiverade studenter. Om man vill det tror jag att miljön som vi vistas i varje dag är otroligt viktig. Är lokalerna bra så blir inställningen oundvikligen bättre. Vad bra lokaler innebär går det inte direkt att skriva en punktlista över, utan det är studenterna som går i skolan som vet vad de tycker är en bra och motiverande miljö. Däremot finns det vissa saker som är grundläggande och som gäller för alla. Det får inte vara för varmt eller för kallt, det ska finnas bra skåp och ventilationssystemet ska fungera felfritt. Detta kan man påverka genom elevkåren. Alla vet att dessa frågor är viktiga, det är gamla legitimerade, riktiga, frågor som elever alltid drivit.

Så länge våra krav på studiemiljön är rimliga har inte skolledningen något val förutom att lyssna. Så bedriver man påverkansarbete bäst!

HANNA NORBERG

ORDFÖRANDE FÖR ELEVFÖRENINGEN PÅ VITTRA SÖDERMALM I STOCKHOLM

NAMN: ELEVFÖRENINGEN PÅ VITTRA SÖDERMALM

BILDADES: 2009

MEDLEMSANTAL: CIRKA 450 MEDLEMMAR

MEDLEMSAVGIFT: 0 KRONOR

OMSÄTTNING: CIRKA 17 000 KRONOR

VISION: ATT SKAPA EN GIVANDE SKOLGÅNG FÖR ALLA ELEVER PÅ VITTRA SÖDERMALM

ATT TRIVAS I SKOLAN

Att bry sig om sin skolgång, sin arbetsplats eller sin stad är för mig en självklarhet. Ett svenskt möbelföretag sade för några år sedan ”du sover en tredjedel av ditt liv – klart du vill ha en bra säng”. Jag skulle vilja ge detta påstående en twist och säga att du går i skolan minst tolv år av ditt liv – klart du vill ha en bra skolgång. Att definiera en ”bra” skolgång kan göras krångligt och innefatta en rad olika faktorer men det kan också göras mycket enkelt. Kanske är det så att en bra skolgång helt enkelt betyder att när man skålar i champagne på studenten och ser tillbaka på sina tolv år i skolan kan man konstatera att ja, jag trivdes.

Vikten av att trivas på det ställe där man förväntas utföra ett arbete under en tredjedel av sin vakna tid kan inte nog betonas. Den negativa stressens vinande piska skulle nog i många fall kunna bytas ut mot den positiva stressens nyttiga morot om man trivdes. För i en skola där elever har förtroende för sina lärare, respekt för varandra och tror på sig själva kommer de nog inte bara bli mer välmående människor utan troligtvis också prestera bättre på lektionerna.

Än så länge låter allt toppen och är frid och fröjd men hur ser det ut i praktiken? Vad händer när man inte trivs och hur går man tillväga för att ändra på det?

Jag har varit engagerad i elevdemokrati under större delen av min skolgång. Efter högstadiet var jag dock fast besluten att inte fortsätta med det på gymnasiet, även om jag så småningom kom på bättre tankar. Anledningen var att jag hade börjat se på elevråd i allmänhet som en grupp människor som bara klagade – för det var så vi hade arbetat. I situationer där vi sökte förändring nöjde vi oss med att bara klaga på det och hoppades att resten skulle lösa sig självt. Det är en vanlig fälla, som jag tror att rätt många kliver i, men som man bör se upp för.

ELEVKÅRENS NAMN: MIDGÅRDS ELEVKÅR

BILDADES: 2010

MEDLEMSANTAL: CIRKA 350 MEDLEMMAR

MEDLEMSAVGIFT: 10 KRONOR

BÄSTA VERKSAMHET: LAST MAN STANDING

OMSÄTTNING: –

SYFTE: TA TILLVARA PÅ MEDLEMMARNAS INTRESSEN SAMT GÖRA DET MÖJLIGT FÖR SKOLANS ELEVER ATT SKAPA EN MER GIVANDE SKOLGÅNG.

TRADITIONER: JULGÅRD PÅ MIDGÅRD OCH SLAGET OM MIDGÅRD.

VISION: VARA NORRLANDS STARKASTE ELEVKÅR.

Väl på gymnasiet insåg jag en mycket viktig sak: att klaga är destruktivt. Jag menar givetvis inte att man ska hålla tyst om orättvisor eller att man inte ska höja rösten när någon far illa, men vill man kunna påverka sin egen tillvaro till det bättre – ja, då måste man nog ta till andra metoder. En förändring som bygger på missnöje faller i realiteten ganska platt gentemot en förändring som bygger på tron på det man själv skapar. Kort sagt, om man klagat på dålig stämning blir man en del av den dåliga stämningen.

Vi elever borde inse att de som är bäst lämpade för att bestämma över vår tillvaro i skolan, ja – det är nog vi elever själva. För vilka andra än vi skulle veta vad som krävs för att man ska kunna stå där på studentdagen, se tillbaka på sin skolgång och säga: ja, jag trivdes?

DAVID LINDAHL

ORDFÖRANDE FÖR MIDGÅRDS ELEVKÅR I UMEÅ

EN AVGIFTSFRI SKOLA

I princip hela min gymnasietid har jag haft extrajobb, i dagsläget har jag tre. Jag har ofta funderat på hur mina vänner som inte jobbar extra får ekonomin att gå ihop. I 050 kr är inte svårt att göra av med på en månad när håret ska klippas, skor och kläder ska köpas och nöjen, vilka sällan är gratis, ska åtnjutas. Sedan var det den där miniräknaren, boken, studieresan, friluftsdagen och arbetskläderna. Men det är väl bara obetydliga kostnader?

I Sverige är skolan i princip avgiftsfri. Vad ”i princip” innebär är att obetydliga kostnader kan förekomma. Följdfrågan blir vad en obetydlig kostnad är? Svaret finns i Skolinspektionens bedömning av avgifter i skolan där det framkommer att bland annat 700 kr är en obetydlig kostnad för läromedel och miniräknare. Med andra ord menar de alltså att två tredjedelar av en gymnasieelevs månadsinkomst är en obetydlig kostnad. Att säga att skolan i princip är avgiftsfri känns som en paradox. En avgiftsfri skola innebär att alla kan ta del av den, men i själva verket är den ju inte avgiftsfri när vissa kostnader förekommer.

Utbildningar där obetydliga kostnader är vanligt förekommande är yrkesförberedande program, där till exempel arbetskläder ofta måste bekostas av eleverna själva. För mig är skolan en arbetsplats vilket innebär att de ska erbjuda det som behövs för att jag ska kunna utföra mitt arbete. Det är inte direkt så att vårdanställda själva betalar för sina yrkeskläder. Att det är eleverna på de yrkesförberedandeprogrammen som utsätts för flest obetydliga kostnader är enligt mig varken rätt eller rättvist. Om de yrkesförberedande utbildningarna behöver mer finansiering för att förse elever med arbetskläder är det inte mer än rätt att de också får de resurserna.

Från det att ett litet barn föds till dess att en ung vuxen tar studenten är månadsbidraget detsamma. I Skolverkets bedömning av avgifter i skolan särskiljer sig gymnasiet på vissa punkter från grundskolan. Till exempel är det inte förenligt med skolans värdegrund att elever lägger ut obetydliga summor på läromedel så länge de är kvar i grundskolan. När de kommer till gymnasiet däremot får dessa summor uppgå till 700 kr. Skolverket kräver alltså att gymnasieelever kan täcka större kostnader än grundskoleelever. Detta rättfärdigar de antagligen genom att gymnasiet är en valfri skolform. Men vilka framtidsutsikter har egentligen de som väljer bort gymnasiet? Uttrycket ”valfri skolform” känns opassande i den verklighet vi lever i idag. Skolans värdegrund betonar att skolan ska verka mot all form av mobbning. Detta tycker jag ska finnas i åtanke när alla kostnader fastställs. Vad som är en obetydlig kostnad är relativt och kan därför omöjligt bestämmas av en huvudman. Om ungdomar tvingas välja bort gymnasiet på grund av ekonomiska skäl har skolan misslyckats med att leva upp till kärnan i sin värdegrund.

Om kostnaderna i fråga nu är obetydliga, varför kan inte skolan stå för dem? Visserligen blir många bäckar små en stor å, det kommer att bli en kostnad för skolan när dessa obetydliga kostnader summeras. Men å andra sidan gäller detsamma för eleverna. När kostnaderna för studieresor, friluftsdagar, arbetskläder och miniräknare läggs ihop blir dessa snabbt en forsande flod ut ur gymnasisternas plånböcker. Det är inte rätt att kalla skolan avgiftsfri när den inte är det.

Genom att ge alla möjlighet till utbildning på lika villkor minskar risken för utanförskap såväl på arbetsmarknaden som i samhället. En utbildning är idag en grundförutsättning för att etablera sig på arbetsmarknaden och i samhället. Ur ett ekonomiskt perspektiv tjänar samhället på att alla arbetar när de lämnar skolvärlden. På så sätt genererar de skattepengar istället för att vara beroende av bidrag. I slutändan kommer skolans extra kostnader för finansiering av till exempel arbetskläder och miniräknare finansieras av de extra skattepengar som uteblivit om ungdomarna nekats högre utbildning eller som hamnar i arbetslöshet. Återigen snurrar skattehjulet, denna gång utan förskönande omskrivningar av föreskrifter och lagar. Med ett rent samvete. Med principer som följs.

SOFIA WADMAN

ORDFÖRANDE FÖR BERZANS ELEVKÅR I LINKÖPING

ELEVKÅRENS NAMN: BERZANS ELEVKÅR

BILDADES: 2007

MEDLEMSANTAL: CIRKA 300 MEDLEMMAR

MEDLEMSAVGIFT: 10 KRONOR

BÄSTA VERKSAMHET: INSPARKEN

OMSÄTTNING: CIRKA 60 000 KRONOR

SYFTE: TILLVARATA VÅRA MEDLEMMARS EKONOMISKA, IDEELLA, SOCIALA OCH FACKLIGA INTRESSEN.

LEDORD: BERZAN ÄR VÅRT IDEAL

VISION: ATT HA EN BRED, STABIL OCH INNOVATIV VERKSAMHET

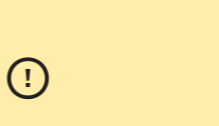
GENOMSYRAD AV SANN BERZANANDA.

ETT KURSUTBUD SOM INTE BEGRÄNSAR

Varje gymnasieskola har ett antal valbara kurser som man måste välja mellan när man gör sina individuella val i årskurs två och tre. En viktig fråga för alla elever är vilka kurser som går att läsa på den egna skolan. Om man är missnöjd med kursutbudet borde man påverka det och få skolledningen att erbjuda fler eller bättre kurser.

Grundbulten i ett bra kursutbud är att skolan erbjuder kurser som gör att eleverna kan få fulla meritpoäng. Kurser som behövs för behörighet till högskolan är också viktiga att de erbjuds. Då menar jag inte bara grundläggande behörighet utan behörighet till många linjer på högskolan. Som elev har man rätt till att kunna läsa vidare till det man vill. Det ska absolut inte stoppas i gymnasiet. Sen är det svårt och veta vilka andra valbara kurser en skola borde erbjuda, vi är ju alla olika och det kan vara svårt att veta vad eleverna egentligen vill ha.

Att utbudet av kurser är dåligt eller för litet är inte det enda problemet med kursutbudet i gymnasiet. I grund och botten finns ett problem som är att skolor går ut och informerar om att de har ett visst kursutbud när elever väljer skola och sedan i efterhand gör ändringar i kursutbudet. På vår skola förekommer det också att man inte får de kurser man valt även om de erbjudits. Förklaringen brukar som vanligt vara att det inte går att få in i schemat eller att det inte finns lärare till det och dylikt. Men om man erbjuder en kurs och det finns elever som väljer den så ska man väl kunna få läsa den? Visst kan man köpa att det kanske inte går om det bara är en enda person som väljer kursen. Men det är ingen lätt sak att säga var gränserna ska gå.

MARCUS YNGVESSON

ORDFÖRANDE FÖR ALEHOLMS ELEVKÅR I SÄVJÖ

BILDADES: 2010

MEDLEMSANTAL: 284 MEDLEMMAR

MEDLEMSAVGIFT: 0 KRONOR

BÄSTA VERKSAMHET: ATT VISA JULKALENDERN UNDER HELA DECEMBER TILLS VI TOG LOV.

OMSÄTTNING: CIRKA 5 000 KRONOR

SYFTE: ATT SKAPA EN GEMENSKAP OCH ETT VÄLMÄENDE BLAND ELEVERNA.

LEDORD: VI ÄR EN ENHET!

VISION: ATT ALLA ELEVER SKA TYCKA DET ÄR ROLIGT ATT GÅ I SKOLAN. INGEN MOBBNING OCH ATT VI GÖR SKOLAN ROLIGARE OCH MYCKET MYSIGARE ATT GÅ I.

ORDNING OCH REDA

För att skapa en bra miljö på en skola är det viktigt med tydliga och rimliga ordningsregler som är godkända av både skolpersonal och elever. Men vad är då rimliga ordningsregler?

Rimliga ordningsregler är enligt mig regler som uppmanar till ett demokratiskt, respektgivande och tolerant beteende bland dem som vistas på skolan. Det första jag vill peka på är att det viktigt att vårda den yttrande- och åsiktsfrihet som finns i Sverige, men samtidigt lika viktigt att ha tydliga regler för vilka forum det är lämpligt att uttrycka sina åsikter i. Man bör alltså få ha precis vilka åsikter man vill, men man måste inse att det inte alltid är rätt tillfälle att uttrycka dem, av respekt gentemot andra människor.

Den andra utgångspunkten är att ingen ska behöva känna sig utsatt, diskriminerad eller otrygg. Trygghet och trivsel i skola är väldigt viktigt, det hjälper en att växa och bygger upp ens självförtroende. Om man lyckas skapa en skolmiljö där alla elever känner sig trygga, sedda och respekterade så tror jag att bra betyg och hög närvaro blir en positiv följd av detta.

Ordningsregler som inte är rimliga är regler som uppmanar till en viss åsikt, ideologi eller religion. Inte heller ordningsregler som leder till utanförskap och orättvisa. Ordningsregler är för mig synonymt med regler för trivsel och trygghet, och allt som direkt eller indirekt uppmanar eller leder till motsatsen är orimliga för alla skolor.

Ordningsregler ska förhandlas med eleverna, men vi har inte förhandlat med vår rektor om vilka ordningsregler som ska gälla än. I höstas gick vi från klassrepresentantsystem till att ha en styrelse med ordförande och ledamöter, vilket varit något nytt för alla på skolan. Jag kommer antagligen inte heller hinna leda framtida förhandlingar eftersom jag går ut gymnasiet nu i vår, men jag är övertygad om att det kommer att gå strålande i framtiden.

Sedan vi startat elevkåren har nämligen flera elever engagerat sig och varit med att skapa massor med roliga och inspirerande aktiviteter. Det enda som krävdes för att locka fram deras engagemang var en elevkår. En elevkår som uppmuntrar engagemang och som tror på eleverna som vill realisera sina drömmar och idéer.

Kort sagt tror jag att elevkår innebär frihet, och frihet föder kreativitet. Så det är viktigt att alla förstår vilket otroligt arbete elevkårerna gör – de ger oss verktygen att tro på oss själva. Det är en helt fantastisk känsla och fullkomligt nödvändig för att lyckas med allt, inte minst påverkansarbetet!

YOHANNA SÅLLBERG
ORDFÖRANDE FÖR S:TA RAGNHILDS ELEVKÅR I SÖDERTÅLJE

ELEVKÅRENS NAMN: S:TA RAGNHILDS ELEVKÅR

BILDADES: 2010

MEDLEMSANTAL: CIRKA 250 MEDLEMMAR

MEDLEMSAVGIFT: 0 KRONOR

BÄSTA VERKSAMHET: SPORTUTSKOTTETS ÖPPNA HUS

OMSÄTTNING: I DAGSLÄGET INGET

SYFTE: GÖRA S:TA RAGNHILDGYMNASIET TILL EN PLATS FÖR ANDRA AKTIVITETER ÄN BARA SKOLARBETE, SKAPA EN GEMENSKAP OCH ETT ENGAGEMANG BLAND ELEVERNA.

VISION: ATT ALLA ELEVER PÅ SKOLAN ÄR MEDLEMMAR OCH AKTIVA PÅ ETT ELLER ANNAT SÄTT I ELEVKÅREN

DISKUSSIONEN OM ELEVKÅRERNAS ROLL I SAMHÄLLET OCH SKOLAN SLUTAR INTE HÄR. OM DU VILL FORTSÄTTA DISKUTERA VILKEN ROLL ELEVERS ORGANISERING KOMMER ATT SPELA I FRAMTIDENS SKOLA ELLER VILL PRATA OM NÅGON ANNAN FRAMTIDSFRÅGA SOM KOMMER PÅVERKA ELEVERNAS SITUATION SER VI FRAM EMOT ATT DU KONTAKTAR OSS SÅ ATT SAMTALET KAN FORTSÄTTA.

SKRIV ETT MEJL TILL [MATTIAS.HALLBERG@SVERIGEELEVRAD.SE](mailto:mattias.hallberg@sverigeelevrad.se) ELLER RING TILL 073-960 58 70.

SVERIGES ELEVRÅDS
CENTRALORGANISATION

Sveriges Elevråds Centralorganisation - SECO
Malmgårdsvägen 63
116 38 Stockholm

08-644 45 00
info@sverigeselevrad.se
www.sverigeselevrad.se